

Lennarts

Brough Superior

680 SV 1926

Lennart berättar gärna om minnen över en kopp kaffe

Brough Superior 680 SV 1926, "Lillbruffen" kallad

Vi i redaktionen tar oss friheter ibland. På höstkanten gjorde vi en resa västerut till Skövde. Här på en av Billings sluttningar bor Lennart Magnusson. Om jag säger MC-museet i Falköping eller Lennart Magnussons museum så kan nog de flesta av er placera honom.

Jag måste erkänna att jag hade stor respekt för honom innan vi blev närmare bekanta. Med sin kraftfulla stämma och välartikulerade tal kändes det lite pirrigt att komma till tals med honom till en början. Numera är jag mest imponerad av hans kristallklara minne och fantasiska berättarkonst.

Anledningen till att vi önskade besöka honom var dels ett ständigt återkommande ämne, hans Brough Superior, och att museet hade fått en donation av en mängd litteratur som behövde sorteras. Lennart har lite problem med synen nu för tiden och det underlättar om någon annan kan läsa åt honom.

Efter ett par timmar i bilen, med lite vilsen avslutning, välkomnade oss Lennart med kaffe och smörgås på den inbyggda terrassen. Det är inte svårt att finna samtalsämnen när man träffar Lennart. Han har ett rikt liv bakom sig och säkert ett bra tag framöver också för det finns hela tiden planer på resor och aktiviteter. Till en början fick vi lite återkoppling på en artikel vi haft i tidningen.

JAP:s V-twinmotor ansågs vara det mest pålitliga som fanns att tillgå vid denna tid

Motorn är inte färdigrenoverad, men har monterats i ramen för att få till avgasrör och dämpare

Det gällde Onsala Trial, där han som yngling varit med och fajtats med viss framgång. En delad trettondeplats av totalt 85 startande blev det. Många av dem elitförare. Pristallriken hade han kvar i prisskåpet. Samtalsämnen kan annars variera väldigt mycket, allt från tiden som FN-soldat i Kongo till träffen med illusionisterna Roy och Siegfried och så en hel del om glädjen och umbäranden med att ha ett eget museum. Det blev ju naturligtvis även en del berättelser om den gamla Bruffen. Ska man berätta hela historien om Lillbruffen som den kallats så är det en ganska omfattande historia. Thomas Söderblom gjorde i

Bromsskölden med backar, som Lennart hittade på marknaden

A 3257 är det registreringsnummer som har hängt med sedan början och den första egentliga ägaren, Berthold Ericsson

början av 1980-talet en genomgripande inventering av de Brough Superior som har funnits i Sverige i. Den redovisade han i MCHK-tidningen 1985

med en hel del bildmaterial. Där presenterades även alla turer med Lillbruffen innan den hamnade hos Dr. Sundblad på Silver Hill. Tyvärr är historien, som för de flesta fordon, en historia om ett kon-

tinuerligt och sakta förfall. Delar byttes ut och andra gjordes om. Lillbruffen var nära "döden" när den hamnade hos Biks skrotupplag i Stockholm. Det blev dock en vändpunkt, där kommande ägare hade

Bosse Andersson i Sala var den förste som vände förfallet av "Lillbruffen" genom att starta renoveringen för 30 år sedan

Den här tanken såg Malke och jag på Mannheim-marknaden. Skulle den ha passat kanske?

Hjulen var från början av vulsttyp, men byttes ut på ett tidigt stadium mot trådkant

för avsikt att rädda den åt eftervärlden.

Nu har det gått trettio år och Lillbruffen har fått tillbaka mycket av sitt ursprungliga utseende i händerna på Lennart Magnusson. Han är inte den förste som har gett sig på detta omfattande projekt, men förhoppningsvis kan han föra det i hamn. Dr. Sundblad och hans Silver Hill fick stora ekonomiska bekymmer och det blev till slut så att alla tillgångar gick under klubban vid en konkursauktion i Falköping. Av en händelse var Lennart där. Egentligen var en resa till Gotland inbokad och även jubileet på Saxtorp var inplanerat, men när så auktionen annonserades ut prioriterades den. Det är nåt som Lennart inte ångrar idag eftersom han där kunde ropa in Lillbruffen.

Renoveringen tar sin tid och det är ju inte helt lätt att finna delar till den. Tank och gaffel var utbytta och hjulen var inkompleta. I sökandet finns ändå riktiga solskenshistorier. Bromsbackarna till frambromsen var länge ett problem. Hjulen skulle enligt utsago vara av Royal Enfields tillverkning, så Lennart kontaktade den engelska märkesklub-

ben som har en hel del nytillverkning av delar. De skulle kunna ta fram backar till Lennart, men efter ett år hade de inte lyckats. Det visade sig att Brough hade ett specialutförande på sina backar. Så hände det som väl ingen kunde tro. På Netley Marsh-marknaden hittade Lennart i en "skrothög" en bromssköld som såg bekant ut och med backar monterade. Men var det verkligen rätt? Lennart stod inför ett svårt vägval. Skulle han fråga vad skölden var till eller lägga tillbaka den och gå till bilen för att hämta originalet för att jämföra. Det blev en tredje variant. "How much?" . Säljaren gjorde en snabb titt och svarade "ten pounds". Inget att tveka på tyckte Lennart, men tvivlet om det var rätt fanns där ändå. Väl hemkommen monterades allt och det passade perfekt. Rätt gaffel har nu kommit på ramen, men bensintanken saknas fortfarande. I ett tidigare skede togs den tanken som satt på, en Husqvarna TT-tank, om hand av en entusiast med löfte om att ordna en Brough originaltank. Det löftet har inte infriats än, men Lennart hoppas.

Sedan vi var och hälsade på har motorn tagits ur ramen för att få sig en ordentlig renovering. Det finns ingen pressande tidsplan för Lillbruffen utan den blir klar när den blir det. Om nu rätt tank dök upp skulle det vara en bra milstolpe i renoveringen.

BÖRJE

”

Man tror ju gärna att det inte går att finna en enda bit ute på marknader men Lennart kunde berätta att när han var på Netley Marsh för ett par år sedan fann han till sin stora förvåning en bromssköld till sin Brough. Säljaren hade nog ingen aning om var skölden hörde hemma för den blev Lennarts för endast 10 pund.

”